

αν θέλεις να ψωνίζεις Κυριακή

ετοιμάσου να

δουλεύεις Κυριακή !

Και ενώ η αξία της ζωής στην ελληνική κοινωνία μοιάζει να κοστολογείται μόλις σε μερικά λεπτά του ευρώ, μια νέα εφεύρεση των αφεντικών έχει αρχίσει να καθιερώνεται. Τα μαγαζιά πλέον θα παραμένουν ανοιχτά και αρκετές από τις Κυριακές του χρόνου. Έτσι παρουσιάζεται το πρωτοποριακό φαινόμενο, σε μια χώρα στην οποία οι άνθρωποι χάνουν τα σπίτια τους και αυτοκτονούν εξαιτίας της βίαιης φτωχοποίησης που έχουν υποστεί, να τους δίνεται ταυτόχρονα η δυνατότητα να καταναλώνουν ακόμα και τις Κυριακές. Λες κι αυτό που λείπει από όλους μας είναι μια παραπάνω μέρα για ψώνια. Η αντίφαση αυτή θα μπορούσε να αποτελεί και ειρωνεία του καθεστώτος απέναντι στους υπηκόους του, όμως όχι μόνο χιούμορ δεν είναι, αλλά αντίθετα, είναι άλλο ένα σοβαρότατο βήμα για το απόλυτο ξεπούλημα των ζώων μας, για χάρη των αγορών, του ανταγωνισμού, και εν τέλη, του κεφαλαίου γενικότερα.

Ποιός οφελείται ?

Φυσικά, το άνοιγμα των μαγαζιών τις Κυριακές μπορεί να γεμίσει ορισμένες τσέπες μεγαλοαφεντικών, αλλά δεν πρόκειται να βελτιώσει τις δικές μας ζωές. Για τους περισσότερους το μέλλον είναι βαμμένο με τα πιο ζοφερά χρώματα... αυτά της φτώχειας, της κατάσχεσης, της αυτοκτονίας. Σήμερα μόνο οι πλούσιοι θα γίνουν πλουσιότεροι. Και μάλιστα, μόνο οι πολύ πλούσιοι. Τα μεγάλα εμπορικά κέντρα και οι κάθε λογής μεγαλοεπιχειρηματίες είναι οι ωφελημένοι. Αυτοί είναι, άλλωστε, που χρόνια τώρα πιάζαν για όλο και πιο ελαστικά ωράρια, για όλο και πιο επισφαλείς εργατικές σχέσεις, για σύγχρονα σκλαβοπάζαρα. Πνεύμα σύμφωνο με τις βασικές αρχές της καπιταλιστικής λογικής, δηλαδή, την συσσώρευση του κεφαλαίου, την εντατικοποίηση της εργασίας, την καθυπόταξη ολόκληρης της ζωής μας στους ρυθμούς και τους κανόνες του χρήματος.

Η σύγχρονη σκλαβιά

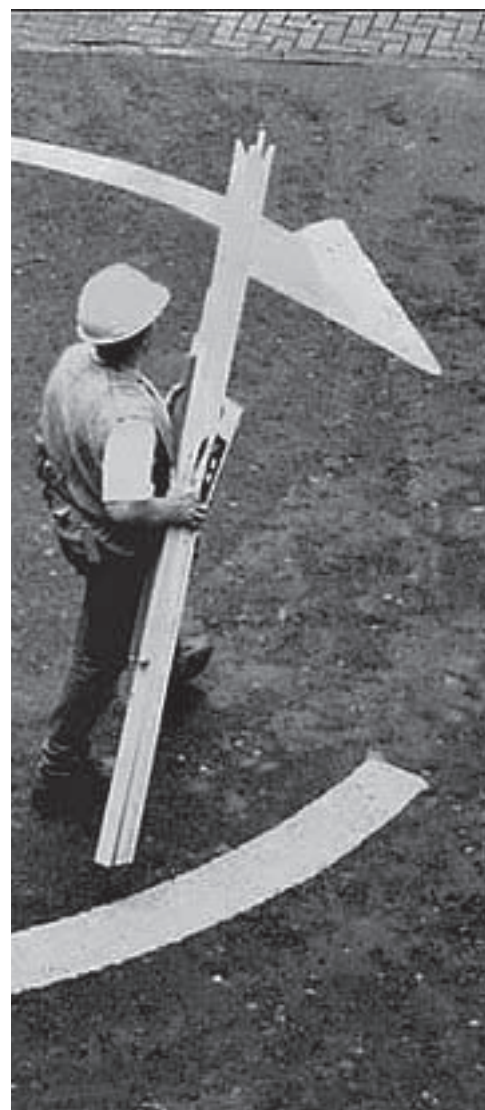
Ταυτόχρονα μεγάλο στοίχημα της κυριαρχίας αποτελεί η μεταμόρφωση των ανθρώπων, σε μάζες ανειδίκευτων και επισφαλών εργατών που ζουν μόνο για να δουλεύουν και αμείβονται με ψίχουλα.

Πλέον δουλεύουμε ασταμάτητα, όλες τις ώρες και τις ημέρες της εβδομάδας. Μας μετατρέπουν σε μηχανές, ρομπότ, που δουλεύουν ολοένα και πιο πολύ και κοστίζουν τα ελάχιστα. Αυτοί θα χτυπούν τα τύμπανα κι εμείς θα χορεύουμε στους ρυθμούς της "ανάπτυξης". Έχουμε φτάσει στο σημείο να παρακαλάμε για μια δουλειά, δυνάστη της ζωής μας, που θα μας ρουφάει όλη τη ζωτικότητα και όλο το χρόνο μας.

Αυτός είναι ο άνθρωπος που επιδιώκουν να πλάσουν. Πειθήνιο όργανό τους και δούλος τους. Χωρίς άποψη, χωρίς χρόνο για σκέψη, μια μηχανή παραγωγής και κατανάλωσης προϊόντων και υπηρεσιών. Δικαιώματα που κερδήθηκαν έναν αιώνα πριν με αγώνες και αίμα χιλιάδων εργατών, εγκαταλείπονται αμαχητί, μπροστά στην αυταρχική επέλαση του κεφαλαίου και της εξουσίας. Έτσι, στο παρόν, η επιταγή είναι να δουλεύουμε ασταμάτητα, να καταναλώνουμε πολύ, και αν τελικά κάπου χάνει η εξίσωση, μπορούμε να τους αδειάζουμε τη γωνιά πηδώντας από κάποιο μπαλκόνι.

ο καταναλωτισμός σαν κοινωνική αδιαφορία

Το μέτρο αυτό, βέβαια, όπως και όλα τα άλλα, τα οποία έχουν οδηγήσει τις ζωές μας στην απόλυτη απαξίωση, χρειάζονται και αυτούς που θα τα δικαιώσουν και θα τα επιβεβαιώσουν. Όλες αυτές τις ουρές των, χρήσιμων για το σύστημα, ηλιθίων, που θα τρέξουν στα καταστήματα κυριακάτικα. Αδιαφορώντας για τους υπόλοιπους που έχουν συρθεί εκεί μέσα με το ζόρι, αμειβόμενοι με ψίχουλα. Αδιαφορώντας και για το γεγονός ότι το πιλοτικό αυτό πρόγραμμα σε κοντινό χρόνο θα αποτελεί μόνιμη κατάσταση. Είναι απαραίτητες για την κυριαρχία όλες αυτές οι άχρωμες και άοσμες μάζες καταναλωτών – τηλεζόμπι, που ακολουθούν πιστά τις προσαγές του νόμου και την ηθική των πολιτικών ηγετών τους. Αυτοί γίνονται οι χειρότεροι εχθροί των συνανθρώπων τους. Είναι οι ίδιοι που χρόνια πριν εναλλάσσονταν στα πολιτικά γραφεία παρακαλώντας για μια θέση στο δημόσιο, ή σέρνονταν στους δρόμους αυτής της πόλης, κοιτώντας ειρωνικά και αφ υψηλού όσους μάχονταν για έναν διαφορετικό κόσμο. Είναι η λογική του “παρτάκια”, αυτού που ενδιαφέρεται μόνο για το σπίτι του, κι ασ καίγεται το διπλανό του. Είναι όλοι αυτοί που συναινούν στα εγκλήματα της εξουσίας. Είναι αυτοί που βρίσκουν καταφύγιο στους νόμους και στην τηλεοπτική ηθική για να κρύψουν την αδιαφορία τους και τελικά την βαρεμάρα τους για την ίδια την ζωή. Και είναι αυτή η ιδεολογία του μαλάκα που θα οδηγήσει κάποιον με 50 ευρώ όλα κι όλα στην τσέπη μέσα σε ένα εμπορικό πολυκαταστήματα κυριακάτικα.

Να αντισταθούμε στα σύγχρονα στρατόπεδα εργασίας.

Να καταστρέψουμε τα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς.

Οι Κυριακές μας δεν ανήκουν στα αφεντικά και στους τραπεζίτες. Είναι δικές μας και θα τις αξιοποιήσουμε για να ζήσουμε και να ονειρευτούμε. Θα τις αξιοποιήσουμε για να οργανώσουμε την ημέρα που τα Mall δε θα ορθώνονται σαν σύμβολα της κατανάλωσης και της ματαιότητας της βιτρίνας, αλλά θα στέκουν καμένα και έρημα πια...

Σύμβολα μιας εποχής που υποχώρησε μπροστά στην ορμητική βία της επανάστασης, με μοναδικό στόχο να ζήσει επιτέλους ελεύθερος ο Άνθρωπος.

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΣΜΟΥ
ΝΑ ΜΠΛΟΚΑΡΟΥΜΕ ΤΗ ΛΗΛΑΣΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΜΕ ΑΥΤΟ-ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΜΟΡΦΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ**

αναρχικοί και
κομμουνιστές
από τις γειτονιές
της Κυψέλης και
του Γκύζη

